

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.IV.37.314/2025/3.

A tanács tagjai: Dr. Sugár Tamás a tanács elnöke

Dr. Dobó Viola előadó bíró

Dr. Balogh Zsolt bíró

Dr. Bögös Fruzsina bíró

Dr. Kiss Árpád Lajos bíró

A felperes: Felperes1

Cím2

A felperes képviselője: Dr. Nemes Gábor egyéni ügyvéd

Cím5

Az alperes: Szabolcs-Szatmár-Bereg Vármegyei Kormányhivatal

Cím1

Az alperes képviselője: Román István főispán

Az alperesi érdekelt: egyéb érdekelt1

Cím3

Az alperesi érdekelt képviselője: képviselő1

Cím4

A per tárgya: földforgalmi ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet

benyújtó fél: az alperesi érdekelt

Az elsőfokú bíróság jogerős

határozata: a Debreceni Törvényszék 102.K.702.421/2022/74.
számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperesi érdekelt mint vevő 2022. május 25-én adásvételi szerződést kötött a Ingatlan1 alatt felvett, 1 ha 4.468 m² területű szántó, erdő, fásított terület, kivett út művelési ágú, valamint a Ingatlan2 alatt felvett, 1 ha 3.397 m² területű szántó, erdő művelési ágú külterületi ingatlanok (a továbbiakban: ingatlan, föld, termőföld) megvásárlására a perben nem álló eladóval. Az adásvételi szerződés 1./ pontja szerint az alperesi érdekelt a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Földforgalmi törvény) 18. § (1) bekezdés d) pontja szerint olyan földműves, aki helyben lakónak minősül, valamint a (4) bekezdés a) pontja szerint családi gazdálkodó.

[2] Az alperesi érdekelt lakóhelye a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás szerint 2011. február 8-a óta a Cím3 szám alatt van, majd 2022. október 11-én tartózkodási helyet létesített a Cím7 szám alatt.

[3] Az adásvételi szerződés kifüggesztésének időtartama alatt a felperes 2022. május 26-án elfogadó jognyilatkozatot terjesztett elő. Elővásárlási jogának jogalapjaként a Földforgalmi törvény 18. § (1) bekezdés d) és (4) bekezdés a) pontját jelölte meg.

[4] Az alperes mint mezőgazdasági igazgatási szerv megkereste a perben nem álló helyi földbizottságként eljáró szervet, a Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamara Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Elnökségét, aki az SZA01-10804-5/2022. számú állásfoglalásában a felperessel és az alperesi érdekelttel is támogatta az adásvételi szerződés jóváhagyását.

[5] Az alperes a 2022. augusztus 1-jén hozott 572273/7/2022. ügyiratszámú határozatával az alperesi érdekelttel hagyta jóvá az adásvételi szerződést. Döntését a Földforgalmi törvény 28/A. §-ra alapította, amely szerint, ha a mezőgazdasági igazgatási szerv a szerződés szerinti vevő és a vele azonos ranghelyen álló elővásárlásra jogosult javára egyaránt hozhatna jóváhagyó döntést, úgy az adásvételi szerződés szerinti vevővel hagyja jóvá a szerződést.

[6] A határozat ellen a felperes terjesztett elő keresetet, melyben annak megsemmisítését kérte. Keresetlevelében jogsérelemként arra hivatkozott, hogy az alperesi érdekelt nem felel meg Földforgalmi törvény 5. § 9. pontja szerinti helyben lakó fogalmának, ugyanis életvitelszerűen nem lakik a Cím3 szám alatti ingatlanban, ezért nem illeti meg a Földforgalmi törvény 18. § (1) bekezdés d) pontja szerinti elővásárlási ranghely.

[7] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte. Kiemelte, hogy a mezőgazdasági igazgatási szervnek az ellenkező bizonyításáig továbbra is a közhiteles személy- és lakcímnnyilvántartásban bejelentett lakcímként szereplő helyet kell életvitelszerű lakóhelynek tekinteni, eljárása során nem kellett további bizonyítást lefolytatni.

[8] Az alperesi érdekelt a felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (4) bekezdése alapján a perben nem hivatkozhat alappal arra, hogy az alperesi érdekelt életvitelszerűen nem él Település, mivel arra a megelőző eljárás során sem hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[9] Az elsőfokú bíróság az alperes 2022. augusztus 1-jén hozott 572273/7/2022. ügyiratszámú határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

[10] A bíróság a Kp. 78. § (4) bekezdésével összefüggésben megállapította, hogy a felperes a megelőző eljárás során megkísérelte jelezni az alperesi érdekelt helyben lakásával kapcsolatos aggályait a települési jegyzőnek, de kérelme alapján eljárás nem indult és a megelőző eljárás során nem kapott teret az üggyel kapcsolatos álláspontja kifejtésére, ezért a

felperes a perben hivatkozhatott arra, hogy az alperes a releváns időszakban nem élt életvitelszerűen Település.

[11] A bíróság a perben kiterjedt bizonyítást folytatott le annak vizsgálatára, hogy az alperesi érdekelt életvitelszerűen helyben lakónak minősült-e az érintett földterület vonatkozásában az adásvételi szerződés megkötésének időpontját megelőző 3 évben, azaz életvitelszerűen Település élt-e 2019. február 28-a és 2022. február 28-a között. A bíróság által kiosztott bizonyítási teher szerint a perben a felperesnek kellett bizonyítania azt, hogy az alperesi érdekelt nem Település rendelkezett életvitelszerű lakóhellyel az adásvételi szerződés megkötését megelőző 3 éves időszakot tekintve. Ezzel szemben az alperes és az alperesi érdekelt bizonyíthatta azt, hogy az adásvételi szerződés megkötését megelőző 3 éves időszakban az alperesi érdekelt életvitelszerű lakóhelye folyamatosan Település volt.

[12] A bíróság a tanúvallomások értékelése során arra a következtetésre jutott, hogy azon tanúvallomások, amelyek figyelembe vehetők voltak a perben, a felperesi tényállítást támasztották alá. A bíróság azonban e tanúvallomások alapján sem tudott teljes bizonyossággal meggyőződni arról, hogy az alperesi érdekelt hol élt életvitelszerűen a releváns időszakban, ugyanis e tanúk nem éltek együtt az alperesi érdekelttel és nem álltak vele olyan szoros kapcsolatban, ami alapján ráláttak volna arra, hogy az alperesi érdekelt ténylegesen hova járt haza. A bíróság az anyagi pervezetés keretében tájékoztatta arról a feleket, hogy a perben bizonyítandó tényről leginkább az alperesi érdekelt felesége tudna nyilatkozni, azonban a felek a tanúkenti meghallgatását nem indítványozták.

[13] A perben mind a felperes, mind az alperesi érdekelt indítványozta a közműszolgáltatók megkeresését a 2019-2022. évekre vonatkozó víz-, gáz- és áramfogyasztás közlésére, ezért a bíróság mindkét ingatlanra (lakóhely és tartózkodási hely) megkereste a közműszolgáltatókat.

[14] A közműszolgáltatók által közölt fogyasztási adatokból a bíróság nagy bizonyossággal arra következtetett, hogy a releváns időszakban az alperesi érdekelt sem a lakóhelyként, sem a tartózkodási helyként bejelentett ingatlanban nem élt életvitelszerűen. A bíróság megállapította, hogy az okirati bizonyítékként hivatkozott szamoszegi jegyző által kiállított hatósági bizonyítvány nem kötötte, az abban foglalt tényeket a perbeli bizonyítás ugyanis nem támasztotta alá. A bíróság továbbá mellőzte az alperesi érdekelt életvitelszerű lakóhelyének 2023. március 1-jei helyszíni ellenőrzéséről felvett jegyzőkönyvet, mivel jóval a perben releváns időszak után készült, valamint a környezettanulmány készíttetésére vonatkozó bizonyítási indítványát. Az alperesi érdekelt által becsatolt internetes megrendelések e-mailes visszaigazolásait és a Név1 lelkipásztora által kiállított igazolást szintén nem találta alkalmasnak az alperesi érdekelt életvitelszerű lakhatásának igazolására.

[15] A lefolytatott bizonyítás alapján a bíróságban az a meggyőződés alakult ki, hogy a releváns időszakban az alperesi érdekelt nem élt életvitelszerűen sem a lakóhelye, sem a tartózkodási helye szerinti szamoszegi ingatlanban, azaz helyben lakóként nem illette meg elővásárlási jog.

[16] A bíróság ellentmondásosnak találta az alperesi érdekeltnek a személyi és családi körülményeire vonatkozó tényállításait. Az alperesi érdekelt ugyanis azt állította, hogy a

releváns időszakban házassági életközösségben élt, miközben „csak néha járt haza aludni.” Utalt az ítélet indokolása a bírói gyakorlatra, mely szerint a házassági életközösség fennállása fogalmilag együtt jár a házastársak együttlakásával.

[17] A bíróság életszerűtlennek tartotta, hogy az alperesi érdekelt, bár elmondása szerint folyamatosan házassági életközösségben élt, a modern utazási lehetőségek birtokában mégsem tért haza napi rendszerességgel kisgyermekéhez, várandós feleségéhez, majd újszülött gyermekéhez, amikor a hazatérés csupán 20 perc utazással járt, hanem ehelyett a lakóhelye szerinti, igen alacsony komfortfokozatú, fatüzelésű fűtéssel rendelkező ingatlanban vagy akár a tartózkodási hely szerinti, irodaként használt, az alkalmazottja munkavégzési helyeként szolgáló ingatlanban egyedül töltötte éjszakáit.

[18] A fentiekre figyelemmel az alperesi határozat tévesen állapította meg az alperesi érdekeltről azt, hogy 2019 és 2022 között helyben lakó volt, ezért a bíróság az alperesi határozatot megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. Az új eljárásra vonatkozóan előírta, hogy az alperesnek az alperesi érdekelt elfogadó nyilatkozatának értékelésénél figyelembe kell vennie azt, hogy a perben lefolytatott bizonyítás alapján az alperesi érdekelt nem minősül helyben lakónak.

A felülvizsgálati kérelem

[19] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperesi érdekelt nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése iránt, másodlagosan kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezés mellett az eljáró bíróság kötelezését új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára.

[20] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Kp. 2. § (4) bekezdését, 78. § (2) (4) (5) bekezdéseit, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 237. § (2), 265. § (1), 266. § (2), 276. § (2), 300. § (1) és a 346. § (5) bekezdését, valamint eltér a Kúria Kfv.VII.45.216/2022/5. számú ítélet [47] bekezdése, a Kfv.IV.37.409/2019/5. számú ítélet [46] bekezdése, a Kfv.V.35.264/2023/7. számú ítélet [55] bekezdése és a Pfv.V.20.504/2023/10. számú ítélet [75] bekezdése elvi megállapításaitól.

[21] A felülvizsgálati kérelme befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja és a b) pontja alapján kérte.

[22] Az ad) pont vonatkozásában kérelmét azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható módon megsértette a Kp. 78. § (4) bekezdésében foglalt alapvető eljárási szabályt, túlterjeszkedett a pernek a Kp. 2. § (4) bekezdésében meghatározott keretein, ugyanis olyan bizonyítást folytatott le, illetve olyan bizonyítékokat szerzett be, amelyekre a felek sem a kereseti kérelemben, sem egyéb kérelmeikben, illetve jognyilatkozataikban nem hivatkoztak. Állítása szerint a hivatalbóli bizonyításnak a Pp. 276. § (2) bekezdésében, illetve

Kp. 78. § (5) bekezdésében meghatározott feltételei továbbá nem álltak fenn, ahogy erre a törvényszék sem a pervezetés körében, sem a jogerős ítélet indokolásában nem utalt.

[23] A fenti eljárási szabályok megszegésével a közműfogyasztásra vonatkozó adatokat, hivatalból beszerzett a Központi Statisztikai Hivatal (a továbbiakban: KSH) nyilvántartásokkal hasonlította össze, és azoknak az életvitelszerű, szamosszegi helyben lakással kapcsolatos következtetéseknek levonása során jelentőséget tulajdonított, amely a határozat megsemmisítéséhez vezetett, ezért a Kp., illetve a Pp. vonatkozó rendelkezéseinek megsértése az ügy érdemére kihatott.

[24] Az alperesi érdekelt hivatkozása szerint a KSH által közzétett közműfogyasztási adatok nem tekinthetők köztudomású ténynek. Azzal, hogy a bíróság ezen adatokat köztudomású tényként kezelte, és bizonyított tényként értékelte, a Pp. 266. § (2) bekezdését az ügy érdemére kiható módon sértette meg.

[25] Kifejtette, hogy a közműfogyasztási adatok értékelése, illetve a KSH által közzétett átlagadatokkal való összevetése, valamint az ezekkel kapcsolatos következtetések levonása különleges szakértelmet, műszaki, illetve humán-gazdasági ismereteket igényel, ennek ellenére a bíróság szakértő alkalmazása nélkül, maga vont le következtetéseket arra vonatkozóan, hogy a közműfogyasztási adatok alapján használták-e életvitelszerű lakhatás céljából a perbeli ingatlanokat. A per elsődleges ténykérdésével kapcsolatos meggyőződését részben a közműfogyasztási adatokat – igazságügyi szakértői vélemény beszerzése nélkül – értékelve alakította ki, így a Pp. 300. § (1) bekezdésének megsértése is a per érdemére kihatott.

[26] A Kp. 78. § (2) bekezdésének megsértése körében előadta, hogy a bíróság által elvégzett bizonyítékértékelés nyilvánvaló és súlyos logikai hibákban szenved, az több ponton kirívóan okszerűtlen, továbbá hiányzik az értékeléshez kapcsolódó, megfelelő indokolás.

[27] A Pp. 346. § (5) bekezdésének sérelmével összefüggésben rámutatott, hogy a bíróság több ponton az életvitelszerű helyben lakással kapcsolatos szubjektív meggyőződését hangsúlyozta, anélkül, hogy e meggyőződés és a bizonyítékok között okszerű logikai kapcsolatot teremtené a jogerős ítélet indokolásában, továbbá adós maradt a Kp. 78. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmezésével, valamint azzal, hogy az e körben mérlegelt körülmények miként oldják fel a rendelkezés alkalmazásának szükségességét.

[28] A Pp. 265. § (1) bekezdésének megsértése körében előadta, arra a releváns ténykérdésre vonatkozóan, hogy hova jár haza esténként, nem folytatott le bizonyítást a bíróság, és ezt annak ellenére értékelte a terhére, hogy a pervezetés körében akként tájékoztatta a feleket, hogy felperesnek kell bizonyítania, hogy a releváns időszakban a vevőnek nem Település volt az életvitelszerű lakóhelye.

[29] A Pp. 237. § (2) bekezdésében foglaltak megsértésével összefüggésben arra hivatkozott, a felesége tanúkénti meghallgatásával kapcsolatban a bíróságnak tájékoztatást kellett volna adnia a bizonyítás indítványozása elmulasztásának, valamint a bizonyítás

esetleges sikertelenségének következményéről is. Az anyagi pervezetésre vonatkozó szabály megsértése a per érdemére kihatott.

[30] A Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérést a Kp. 78. § (4) bekezdésével összefüggésben jelölt meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

[31] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet megvizsgálta és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[32] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása, ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége, ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[33] A Kp. 117. § (4) bekezdése előírja, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A Kp. 117. § (4) bekezdése azonban nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására. A Kúria a befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási ok(ok) fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra csupán a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában van törvényes lehetőség.

[34] A felperes felülvizsgálati kérelmében több befogadási okot is megjelölt.

[35] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási okot a felülvizsgálatot kérő félnek a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján meg kell indokolnia. Erre figyelemmel, ha a fél a befogadhatóság körében arra hivatkozik, hogy az alapvető eljárási jogának sérelme valószínűsíthető, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés történt, az erre irányuló kérelmét a befogadhatóság körében kell megindokolnia, melynek jelen esetben eleget tett (Kfv.VII.45.067/2023/2.).

[36] A Kúria egységes gyakorlata szerint a felülvizsgálati kérelem befogadásának alapvető feltétele, hogy a megjelölt jogszabálysértés kihatással legyen az ügy érdemére. Az alperesi határozattal szemben már felhozott és az elsőfokú bíróság által elbírált kifogások megismétlése az elsőfokú bíróság által a Kp. 78. § (2) bekezdése szerint elvégzett bizonyítékértékelés felülmérlegelésére irányul, amire a Kúriának nincs jogszabályi lehetősége, e tekintetben a kúriai jogértelmezés kiforrott (Kfv.IV.37.299/2021/5.,

Kfv.I.35.610/2021/2). A Kúria rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás, illetve a bizonyítási eljárás hiányos és jogsértő mivoltára, a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésére vonatkozóan megjelölt eljárási szabályszegés a felülvizsgálati kérelem befogadását kizárólag abban az esetben teszi lehetővé, ha a rendelkezésre álló iratok alapján az a következtetés vonható le, hogy az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bizonyítékok értékelésére kirívóan okszerűtlenül került sor. Ennek hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadására nincs törvényes lehetőség (Kfv.II.37.760/2022/2., Kfv.III.37.028/2022/2. Kfv.VII.37.037/2022/2., Kfv.II.37.220/2022/2., Kfv.II.37.710/2023/2.).

[37] Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az öt terhelő bizonyíték értékelést elvégezte, a jogerős ítélet indokolásában bemutatta miért határozott az alperes határozatának megsemmisítéséről. A bizonyítékok értékelésére vonatkozó szabályok megtartásának ennél részletesebb értékelése a Kúria által már a felülvizsgálati eljárás érdemére tartozó kérdés, vizsgálatának a felülvizsgálati eljárás jelen szakaszában nincs helye. Amennyiben a jogerős ítélet tartalmazza a bizonyítékok megjelölését és azok értékelését, a bizonyítékok értékelésére vonatkozó szabályok meg nem tartása miatt a befogadhatóságról való döntés keretei között nem állapítható meg a fél alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés (Kfv.I.35.080/2023/3.).

[38] Az eljárt bíróság ítéletében a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdése szerint állapította meg a tényállást, döntésének jogi indokolása a Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdésében foglaltaknak megfelelt.

[39] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a befogadás tárgyában hozandó döntése során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kellett vizsgálnia, a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának szükségességét önmagában nem alapozza meg, hogy a fél az alperes vagy az elsőfokú bíróság eljárását jogszabálysértőnek tartja, vagy a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet (Kfv.VII.37.357/2022/2.). A felülvizsgálat nem lehet álcázott fellebbezés, és pusztán az, hogy egy kérdésnek kétféle megközelítése lehetséges, nem képezheti alapját az ügy újratárgyalásának. (Kfv.VII.37.657/2022/2., indokolás [20], Kfv.VII.37.087/2024/2.).

[40] A perbeli esetben a Kúria a bizonyítási eljárás lefolytatásának jogszerűségéről csak a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában foglalhat állást. A befogadhatóság keretein belül annyi mégis megállapítható, hogy a jogerős ítélet [13]-[15] bekezdéseiben a Kp. 78. § (4) bekezdésével kapcsolatos ténybeli megállapításokat, a jogi indokolást részletesen tartalmazza.

[41] A Kp. 117. § (4) bekezdés második mondata értelmében a 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A következetes kúriai gyakorlat (Kfv.III.37.108/2022/2., Kfv.III.37.118/2022/2. Kfv.VI.37.039/2022/2., Kfv.VII.45.159/2022/2., Kfv.VII.45.215/2022/2., Jpe.I.60.002/2021/7., Jpe.II.60.019/2021/18., Jpe.I.60.006/2020/11.) alapján a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján a felülvizsgálati kérelem akkor fogadható be, ha a kérelmező a támadott és a közzétett kúriai döntés közötti ügyszabályszerűséget úgy mutatja be, hogy párhuzamot állít a jogkérdés, a

jogkérdés szempontjából releváns tények, az alkalmazandó jogszabályok és a kérelemnek az eljárás kereteit meghatározó hasonlósága között.

[42] Az alperesi érdekelt felülvizsgálati kérelmében a befogadási okokkal összefüggésben mindössze megjelölte a közzétett határozatok azon indokolási részét, amelyek szerint a felülvizsgálattal támadott és a felhívott kúriai határozat egymástól eltér, de a támadott és a közzétett kúriai döntések közötti ügyszabadságot nem mutatta be, párhuzamot nem állított fel a jogkérdés szempontjából releváns tények, alkalmazandó jogszabályok, az eljárás kereteit meghatározó kérelmi elemek hasonlóságára utalva. Az ügyszabadság, valamint a jogkérdésben való eltérés bemutatásának hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pont szerinti befogadásnak nincs helye (Kfv.III.37.118/2022/2.).

[43] A Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadását az eltérés körében felhívott Kfv.VII.45.216/2022/5. számú, Kfv.IV.37.409/2019/5. számú és Pfv.V.20.504/2023/10. számú ítéletek azért sem alapozzák meg, mert a döntések ténybeli és jogi háttere nem egyezik meg, a hivatkozott ítéletek a megváltozott munkaképességű személyek ellátása, földkiadás tárgyú közigazgatási és hibás teljesítéssel kapcsolatos polgári jogi ügyekben hozott döntések, míg a perbeli ügyben a bíróság földforgalmi ügyben járt el. A Kfv.V.35.264/2023/7. számú ítélettől eltérés körében kifejtettek a bizonyítékok mérlegeléséhez, azaz nem jog-, hanem ténykérdésben történő állásfoglaláshoz kapcsolódik, így ez a szempont a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján történő befogadást nem alapozhatja meg (Kfv.IV.37.095/2024/2.).

[44] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy jelen ügyben sem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja, sem a b) pontja alapján a befogadás feltételei nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésére alapítottnak megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[45] A bizonyítási eljárás hiányos és jogsértő mivoltára, a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésére vonatkozóan megjelölt eljárási szabályszegés a felülvizsgálati kérelem befogadását kizárólag abban az esetben teszi lehetővé, ha a rendelkezésre álló iratok alapján az a következtetés vonható le, hogy az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bizonyítékok értékelésére iratellenesen vagy kirívóan okszerűtlenül került sor.

[46] *Az ügyszabadság, valamint a jogkérdésben való eltérés bemutatásának hiányában a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés b) pont szerinti befogadásának nincs helye.*

Záró rész

[47] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[48] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja szerint illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[49] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. június 10.

Dr. Sugár Tamás sk.

a tanács elnöke

Dr. Dobó Viola sk.

Dr. Balogh Zsolt sk.

előadó bíró

bíró

Dr. Bögös Fruzsina sk.
sk.

Dr. Kiss Árpád Lajos

bíró

bíró